

مخروره هلک

((سینما کریم سلطانی))

Ketabton.com

مغوره هلک ناول

ليکوال: سیدادریس "سدات"

کیسه: دوو ملگرو ملگرتیا

Email: king.adil.rs@gmail.com

سدات اثار: دنگر هارمینه، بی پروا

انجلی، رنخور خامار، دتور خم لاراو واده، ددرد

تصویر، دسپین غر زخمی مرغی.

"تاسی کولای شی زمور نور کتابؤنه دعمومی
کتابتون واپسایت څخه ترلاسه کړی"

"اوهم ځانونه زمور دواپسایپ ګروپ سادات کتابتون
کی اډ کړی منه "

<https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlH>

RDKRmRR1QHSz

دامو لینک دی که هر ډول مشکل وو مور سره په
لاندی شماره واپسایپ کی غوبښته کولای سی

❖ 0731363201

دالى

زما دژورنالىزم صنف تولو خوبو صنفيانو ته
حکه چى نن زما دژورنالىزم دپاي ورخ ده او
غوارم داورخ مى ددى ناول لامله تل پاتى وي.

جنرال صاحب وویل :خانو وس راته دخپل ژوند قیصه
تیره کره وبه گورو چی څه څه وايی.
ومی ویل جنرال صاحب زما قیصه ډیره دخوندونو نه ډکه ده
خو خوڅه دی نده چی لګ څه شیدی او نور خواره هم
ورسره راوری چی خوند ورنه واخلو
کسانو ته یی ویل شیدی راوره
. یوه یوه پیاله یی راورل ویل یی خا مهربانی
لومړی می ورته کره جنرال صاحب که زما قیصی ته دی
زړه تنګیری بیا یی مه اوره خو یقین لرم که وادی وریده بیا
به یی پرینزدی ویل یی مهربانی

پیل

دمازیگر وړانګی دچمن په هره خوا خوری وي
سنګ ته می دصفا او بو غټ نهر روان وو هاخوا ترینه
. دشاتواوشیدو نهرونه بهيدل

زمور دبنګلی په طرف دهر یو نهر نه یو یو سیند راتیر
شوي وو

بنګله کي مو دسر واو او سپينو زرو بنښتی لګيدلی وي
. زه شين چمن کي دا بو ننداری ته ناست و م
دهري ويالي او به به پيری ژر پنا کيدی او به دومره صافی
و ي.

چي ما فکر کاوه چي هیخ او به ندي لاندی تپري خو پکي
. دورا يه معلوميدی

بيوي بنګلی حوري می غېن کي سر ايني وو
مرى بي داسى معلوميده لکه خوک چي په بنېښه بي بوتل کي
. یاقوت او مرجان و اچوي
دبنګلا حدپري تمام وو

خولي ته می دويلو لپاره نور څه رانغل خو یو شعر می
_ وړاندی
کړ

خه بس حورى وى مزى وي

په جنت کى داقيصى وي

هلته قتل متل نشته

نه به تورى سترگى سرى وي

نه بمونه نه بمبار شته

نه سياه زلفى ديار شته

هلته سرى سترگى شي تورى

خه غلمان به درپسى وي

په جنت کى داقيصى وي

دشرابو خى پيالى وي

ددردمندو خى مزى وي

. خپل خوبونه به يى هير شي

خپل دردونه به يى هير شي

چى الله ته مخامخ شي ج

نعمتونه به ترى هير شي

بيانوپوهه علم نشته

بيانو جهل بى اسرى وي

په جنت کى داقيصى وي

خه طاقت به درسره وي

خه قامت به درسره وی
بی پیسو هر خه خرخیزی
غريبان به خه ماره وی
خوک چى مخکى دتولى شى
لوى کاروان به ورپسى وی
په جنت کى داقيقى وی
داوخت مى نيا په ملا کى خه مضبوط سوك را کر
. چى راكيناستلم
. ويلى يى: لمونخ درنه قضا شو ٽوانيمىرك شى
. خوب کى هم شعروونه وايى
. او هو سخت خفه شوم
داخوب و
. ياره خو نو ابى لگ بدی پريينى وم
. جنت مى خوب کى وليدلو
ويلى يى: زازاته چى داقضا شوي لمونخونه راگرخوي پدى
. باندى جنت نه ڪتل كيرى
. سور اسويلى مى وايست ولارم تشناب ته او دس مى وکر
. خپل لمونخ مى ادا کر
خداي تعالى نه مى دعا و غوبنته چى خدایه ته خو مى سگ

کال طب ته کامیاب کړی
. یو کال می ورته ضایع کر
. پیر درسونه می ویلی خدایه ته یې هڅی فضول مه بیاپی
. نیا می راپسی راچغه کړه
و هلكه امجه نن دی د کانکور امتحان دی ژرژر رازه چې
چای و ځښی اوپه وخت ځان ورورسوی
د سهار چای کی یې راته پراتې پخی کړی وی
. دشیدو چای سره می و ځښل
نور و خوچیدم دننګر هار پوهنتون په لور یوریکشه وان سره
می خبره وکړه پوره یونیم سل افغانی یې غوبنټلی
ماورته وویل: استاذه گزاره وکړه ننګر هار پوهنتون خو
دومره لری ندی اخر یې ویل زه چې ته دومره ټینګار کوي
یو سلګونی به درنه واخلم رازه کښینه
. ورسره کیناستم داسی نیم ساعت کی یې ورورسولم
اووه بجی یې خودلی وی چې امتحان به شروع کېږي
زه اووه نیمی ورغلم تر خو امتحان شروع وی اوسيده زه
. ورته کښینم
خو داسی نه وه اووه نیمی بجی خو لاپوهنتون کی هیڅوک
هم نه بنکاریدل ايله بیله اته نیمی بجی یوڅه خلک راروان

شول

. زموږ دمکتب ملګری هم تول راغلي وو
. کښیناستو ګپ شپ باندی مو وخت تیر کړ
. کنه داوخت چيرته په اسانۍ تیریده
. پوره لس بجى يې امتحان شروع کړ
. ماته هم يو استاذ پرچه راوره
. داستاذ يوه سترګه نه وه نو ټکه موبن خوشحاله شو
. چې زه خه دی لګ څه نقل خو به تری وکړو
. شاوخوا تولو ملګرو خبره وکړه
چې که چيرته موقع برابریده يو نیم سوال خو به يو بل ته
وایو.
دیادونی ور ده چې زموږ امتحان دادبیاتو پوهنځی په ساحه
کې و
خو نه پوهیزېم چې دچشی ادبیاتو وو پښتو وو يا درې یا
انګلیسي
. امتحان شروع سو
ددی استاذ سربیره درې استاذان مو نور هم سرته ودریدل
. چې چا به سر وچتولو پرچه به يې ورځینې اخیسته
امتحان می ورکړ

. خپل خوارى خو مى پکى خه پوره وکره
چى بیرون را ووتم دمكتب ملگرو زنگ را وواهه چى راشه
يارو نن دزا هد دکوزدى مبارکى ته حؤ مورن تولو ملگرو ته
بى دوپى كرى وه

. دپوهنتون نه سيده دزا هد دوى كور ته لارم

. ملگرو مو محفل گرم كرى وو

. دېك بى را ورى وو نخاوي او غال مغال بى جور كرى وو

. هر ملگرى به وار په وار دنخا لپاره پاسيده

. زمانمبر چى را ورسيد زه بى هم پاسولم

. خپل دزره براس مو وباسه

دا هر خه چى خلاص شول دوپى مو و خوره نو مسيح وو يل

. اميد وايى چى يو شعر مى ليكلى تاسى ته به بى واورو ي

. ببابه حؤ رينتيا هم دوى نخاوي كولى ما يو شعر وليل

. ويل بى ارشادار شاد

. ما داسى پيل كر

يوه شپه په خوب كى تلى و م جنت ته

بنكلى حوري وى شراب وو او مزى وى

يوى حوري له يو كونجه غبر را و كر

جنتی بچیش دنیا کی خه قیصی وی
مال جنت کی خو مرگ نشته چی درزار شم
او دسرو سرو انگو بلا دی واخلم
چی له شوقه درته مړ شم بیا ژوندی شم
دسرو شوندو او لیمو بلا دی واخلم
که دخپل وطن قیصه می درته وکړه
تکی سری بدی شي بنکلی سترگی دواره
دچاپو او دبنګښو قیصی پریګده
دشرابو دخایسته ويالی په غاره
ما چی خو داویل ستونی می راډک شو
چی ورڅ سور اور شي او شپه توره بلا شي
دافغان حال چی سېږي ته ورپه زړه شي
. خپلی حوری ته جنت کی په ژرا شي
تولو خپل لاسونه دوياب په پار و پړکول او هر ملګری دخپل
خپل کور په لور روان سو
زه هم را غلم خپل کور ته نیا می راته وویل : امجدہ بچیه
. زرزر کوه هله چی دوکان درباندی ناوخته کیږی
ما په ننګر هار کی دموبایلو مستری سره کار کاوه دهغی
. شاګرد وم
شکر دخپل جیب خرڅ او دنیا می تول حاجتونه پری پوره

کيدل

ما ورته وویل :ابى ورخم خو یو ھل باید دمور
اوپلار دنیکه او دورونو په قبر باید سلام واچووم
ویل یی سمه ده ابى دی درنه ھار شه ورشه
دتولو دقرونو سرتە ودریدم بیا لارم دپلار په قبر می سینه
کیینوده

پلار به می اکثر ویل چی بچیه که چیرته سخته وه درباندی
رازه زما په سینه سر ایزده انشالله پیر راحت به مومنی
ریشتیا هم پیر راحت وو پکی ھکه وس ورته هر سهار
رازم او په سینه ورته سر گدم
زما په ژوند کی صرف زه وم او یوه می نیا وه
پلار می زما دنیکه یو ھوی وو ھکه نو پلار می غوبنتل پیر
زانم ولری تر څو دسپرو کمی پخپل کور کی محسوس
نکری

. خو خدای ته چی څه منظوره وی هماغسى کېزى
موږ پوره پنځه ورونه یو پلار او یو نیکه و
. نیکه می دپلار نه پیر ھوان معلومیده
. یوه ورڅ دوی ټول تللى ول کابل ته تر څو خه چکر ووهی
زما دمکتب امتحانونه وو ھکه ورھینی پاتی شوی وم کابل

. کی بی خی چکری و هلی وی
ماته به می مور او پلار تصویران رالیکل واورو باندی بی
. خی لوبی کولی

راته به بی مسیح کی وویل بچیه کاش ته هم راسره وای خو
زه دلته امتحانونو کی سخت بوخت وم
پوره پنخه ورزی بی کابل کی زما څلورو مجردانو ورونو
. سره تیری کړی

هرکله چې بیرته راتلل نو زما دغم ورځی شروع سوی
په ماھیپر کی بی موټر بنویدلی وو او لاندی راغور خیدلی
. وو

یو تن هم پکی ژوندی نه وو پاتی زما په کور په یو وخت
زمادکورنی اووه مړی رانوتل
خه وو ګاونډیانو بی راسره په دفن کولو کی پوره پوره
. همکاری وکړه ټول مړی مو خاورو ته وروسپارل
دټولو قبرونو سرته ودریدم سورة الملک می تیر کړل
. او تری روان شوم

که څه هم قبرونه وو خو بیا می هم پری تر پیره حده مینه
. ماتیدله

زما ماما پیر ظالم سړی و

زموږ دوکان یې رانه په زور واخیست زما دکور نه یې
ددوکان اسناد ويورل همداسى ټولی Ҳمکى یې پخپله نامه
. ثبت کړلی

زموږ اول نه دموبایلو دوکان وو خو هغه رانه ماما په زور
. واخیست

ما یې مقابله کولای شوه خو پلار می دارا زده کړی و
چې بچیه که مشران دی وژنی هم ته ورته څه مه وايې ځکه
دی سره ستا شخصیت خرابیزی

هغى خالی مشران خودلی وو خودا دمشر سره بیا ماما می
. هم وو

لکه دپلار مو ورسره وخت تیر کړی وو
. ددى دامر نه مو هیڅکله هم سر غرونه نشوه کولای
ځکه می نو په بل دوکان کې وظیفه پیدا کړه شکر زموږ
. ژوند تیریزی

يو خو ورځی مخکی راغلی وو ددى کور اسناد یې هم
غوبنټل خو ما اول نه دکلی مشران دماما دظلم نه خبر کړی
. وو

ځکه ورپسی ټول راغل او جرگی ته یې کیناوه
خو جرگی ته یې هم خپله ملامتی ورنکړه خو شکر وس مو

. دکور سره کار نلری
خو داخل راته مسیح ویلی دی که راغی زنگ را ووهه درزم

. دخپل پلار او مشرانو ورونو سره او جرگی ته بی کینوم چی
. دغم نه بی خلاص شی پاره
. خدای دی ورسره خه وکړی
. ددی خبر بی هم زه پیر پوروږی یم
. نو ځکه او سنه راتلو او کم از کم کور خو می خپل وو
پوره شپږ میاشتی وروسته می نتیجه راغله چی کابل
پوهنتون کی طب پوهنځی ته کامیاب شوی و م
زمور په صنف کی صرف زه طب ته بریالی شوی و م
. ځکه می پخپل کور کی تولو ملګرو ته پروګرام و نیوہ
تول راغلل او خپله خوشحالی بی څرګنده کړه
. دیو څه وخت وروسته پوهنتونونه شروع سول
خدای خبر په ماما می څه شوی وو خو پدی ورڅه پخپله
راغی زما تول جایداد بی بېرته زما په نوم کړ
او ویل بی: بچیه ماته ببننه وکړه داستا حق دی که ددی نه
وروسته درنه چا خپل حق په زور غوبښتو نو ماته وايہ
انشالله زه بی درته برابروم

. نور نو داما دعذاب نه خلاص شو
دھمدى ورخى په سبا دپوهنتون دشروع کيدو لومنرى ورخ
. وھ

ما دضرورت ټول لوازم دپوهنتون دشروع کيدو لپاره تيار
. کړل

دمسافري په نیت له کوره راووتم ٿکه پوهنتون می کابل کي
وو او هماليه باید ورسه پاتی هم شم
دنيا څخه می مخه خه واخیسته نیا می راته وویل:بچیه
میاشت یو وار ضرور رازه چی په لیدلو می دی ستړگی
مړیزی

ما ورته وویل:انا جانی ته هیڅ غم مکوه
. انشالله زه به خپل کار په کابل کي شروع کرم
ستا پوبننته به پیره کووم یوه گړی به می هم نه هیږیزی
مخه می ورسه وکړه انا می راته دکور په دروازه کي
ولاره تر اخره یې زما قدمونه څارل تر هغی پوری یې
. راپسی کتل چی زه ورڅخه پنا شوم
کابل ته را غلم لومنرى ورخ می دپلار یو ملګری خواته
ور غلم

. تر خو شپه هم ورسه تیره کرم او پوبنته به یی هم وکرم
کور یی په ارزان قیمت کی وو راته ویلی یی وو احمدشاه
بابا مینی سره نزدی دی

. هلتہ ور پسی و گر حیدم قدوس کاکا پښته می خلکو نه وکړه
کور یی راته په ګوته کړ

دروازه می تک تک کړه خو شبی وروسته قدوس کاکا خپله
دکور ددروازی مخی ته راغی

. خه ټینګ رو غبن مو سره وکړ

کور ته یی دیر نور میلمانه هم راغلی وو
ما ویل زه خه دی چا سره به کینو لگ څه خبری به وکړو
 ساعت به مو تیر شی

. خو چی کور ته ورنوتم بیل ډول ماحول جور وو

. په کور کی یی سری میلمانه ناست وو بنحو یی خدمت کاوه
قدوس کاکا دڅلوا ټولو ملګرو سره ستر مات کړی وو

. هغوي ته یی ورونه ویلی وو

خو پدی نه وو خبر چی شیطان په همدی نومونه انسانان تیر
باسی

زه چی ور غلم ستر ګی می هاخوا دیخوا اړولی

تر خو گناهگار نشم داخلک خو خدای او قران شرمولی دی.
هخی نه ددوی عذاب زما په سر راکینوزی
داسی نه وه چی چا به انجونو ته نه کتل بلکی تولو به یو بل
ته کتل او هر رقم فساد روان وو
کابل وو کنه داشیان خو به پکی زرور ول ما په همدی نیمه
شپه می دقوس کاکا سره خدای پامانی وکره
او لارم دیو ملگری خواته ماخو ویل چی زه دپلار ملگری به
راتینگ کرم.

خو داخلک دملگرتیا خلک نه وو
زه لارم دخپل ملگری اباسین کور ت
بوره

دقدوس کاکا دکور توله قیصہ می ورتہ تیرہ کرلہ ویل یی
داخہ واپی.

ماته بدی ویلی وای زه به هم در غلی وای دی خو به پیر
خوند کری وای

۱۸۷

دکرس خندا می وکره ورته می وویل: اباسینه یاره مورن پینتنو
سره داندی مناسب خدای تعالی چی خه راته په قسمت کی
لیکلی وی هماغه به رارسپری

. ولی هڙی خپل عزت له خاورو سره خاوری کرو
ویل یی خا سمه ده وس ویده شه سبا به بیا نشی را پاسیدی
دخونی څراغ مو بند کړ.
دا شپه مو پیر په راحت سره په خوب تیره کړه
په سبا یی خپل پوهنتون ته لارو
پوهنتون کی مو په لو مړی ورڅ انجونی او هلکان یو ځای
. ناست وو خو ترتیب یی جوړ کړی
. انجونی شاته ناستی وی او هلکان مخکی
. پوهنتون مدیر خپل بیان تولو محصیلینو ته اورولو
زمـا څنګ ته یو وچ کـلک ټـوان نـاست وـو پـین شـرت یـی
. اچولی وـو
توری چشمی یـی پـه سـترګـو دـمدیر خـواتـه یـی دـغـرـور نـه پـه
. ډـک اـنـداـزـ کـتلـ
واـقـعـاـ څـهـرـهـ یـی هـمـ دـتـعـرـیـفـ وـرـ وـهـ سـرـهـ نـرمـ اوـمـلاـیـمـ وـیـختـانـ
. یـی درـلوـدلـ لـسـتوـنـیـ یـی رـابـدـ وـهـلـیـ وـوـ
پـهـ پـتـلـونـ کـیـ یـی دـغـشوـ پـهـ شـانـ درـیـ شـنـیـ کـرـبـنـیـ تـیرـیـ شـوـیـ
. وـیـ
مدـیرـ صـاحـبـ خـپـلـیـ خـبـرـیـ کـولـیـ سـخـتـ سـخـتـ الفـاظـ یـیـ
استـعـمـالـ کـړـلـ

. اوولار هر کله چى مدیر صاحب دتالار نه ووتو دى هلک
. مخ زما په طرف راکور کر

غورن کى بى راته وویل: یار و دامدیر هر کال همدا خبرى
کوى خو څوک پرى سر هم نه خوبزوی زه تير کال دخپل
. ورور سره راغلى و م

. مکمل همدا خبرى بى وکرى
خو تول کال مى ورور دکوم استاذ په خبره غورن هم ندى
. گرولى ههههه

. ويى خندل زه هم ورسره موسكى شوم
ویل خا بيادره ستانوم څه دى او د کوم ولايت بى ما ورته په
. غلى اواز وویل: زمانوم امجد دى او دننگر هار نه راغلى يم
ویل بى پير خه ننگر هاري پښتنه خو پير باجرته خلک دى
. ته ولی داسى بى جرته بى

. ماورته وویل: هڅي نن مى لومړۍ ورڅ ده
تولو پښتنو ملګرو زموږ خبرو ته غورن ایښی وو ټولو و خندل

. ویل بى دامورن داسى لس کاله دپوهنتون کى تير کرى
زمورن هم لومړۍ ورڅ ده کنه

هـلـک وـوـیـلـ: زـمـاـ نـومـ شـاـهـدـ دـیـ زـهـ هـمـ نـنـگـرـهـارـیـ یـمـ خـوـ دـبـیرـ
وـخـتـ نـهـ کـاـبـلـ کـیـ اوـسـمـ.
ماـ وـرـتـهـ وـوـیـلـ خـاـبـیـرـ خـهـ شـاـهـدـهـ نـنـگـرـهـارـ کـیـ دـکـومـ حـایـ بـیـ
. وـیـلـ بـیـ زـهـ دـخـوـگـیـانـوـ یـمـ
خـاـبـیـرـ خـهـ
وـیـلـ بـیـ گـورـهـ اـمـجـدـهـ بـرـوـ دـلـتـهـ فـارـسـیـوـانـانـ حـاـنـوـنـهـ مـرـیـرـ نـیـغـ
. نـیـغـ کـوـیـ
کـارـ وـرـسـرـهـ مـهـ لـرـهـ خـوـ کـهـ کـارـ بـیـ درـسـرـهـ لـرـلـوـ مـاتـهـ زـنـگـ
. وـهـهـ
ددـوـیـ پـهـ مـزـپـ زـهـ پـوـهـیـزـمـ
ماـ وـرـتـهـ وـوـیـلـ : وـرـوـرـهـ هـیـخـ مـشـکـلـ نـشـتـهـ وـلـیـ بـهـ رـاـسـرـهـ کـارـ
. لـرـیـ
ابـاسـینـ اـمـجـدـ شـاـهـدـ عـزـیـزـ اوـ بـخـتـیـارـ موـ دـبـرـیـ مـلـگـرـیـ شـوـ
ترـ اوـسـهـ پـورـیـ خـوـ مـیـ دـمـیـنـیـ هـیـخـ لـهـ منـئـهـ تـلـلـیـ وـوـ
. خـوـ چـیـ دـوـیـ مـلـگـرـیـ شـوـلـ
. نـوـ یـوـحـلـ بـیـاـ مـیـ دـمـحـبـتـ دـخـوـرـوـ نـهـ چـکـهـ وـکـرـهـ
نـیـامـیـ هـیـخـکـلـهـ هـمـ غـمـ تـهـ نـهـ وـمـ پـرـیـخـیـ خـوـ چـیـ مـلـگـرـیـ نـهـ وـیـ
دوـسـتـانـ نـهـ وـیـ نـهـ کـیـزـیـ

ترخو پوری به می ننگر هار بnar کی دخگان شپی اوورخی
سba کولی

موبن به هره ورخ چی پوهنتون نه رخصتیدلو کابل کی به مو
چکری وهلی

خو یوه ورخ یوه انجلی راپسی راغله راته ویل بی زه دشاهد
سره پیره مینه لرم خیر دی ته شاهد ته ووایه که زره بی لب
نرم شی

ی ورخ شاهد پوهنتون ته نه وو راغلی
ما ورته وویل: سمه ده خو بیار اته داسی دتول پوهنتون مخ
کی مه رازه

زه یو پینتون یم او بیا ننگر هار کی او سیرم دخپل حان بی
عزتی نه شم برداشت کولای

ویل بی سمه ده خو شاهد ته ضرور ووایه
سم دلاسه شاهد پسی ور غلم ده گه کور ته کور کی نه وو
زنگ می وروواهه ویل بی یاره زه شفا خانه کی یم ما وویل
خیر شه څه ستونزه خو به نه وی زه همدا اوس حرکت
در کووم در زم

ویل بی راشه همدلتنه نردی نه به در سره خبری و کرم
تیکسی والا سره می خبره و نکره سیده شفا خانی ته بی بو تلم

ما ورته وویل څو روپی شوی ویل یی دوه سوه اوه دوه سوه
داخو دوه قدمه ځای وو کنه یاره ناوخته کیده .
ځکه می پیسی ورکړی او شفا خانی ته ننوتم شاهد په انتظار
خونه کی ناست وو ورته ومه ویل :یاره څه شوی دی ویل
بی ستا انا بیماره وه ته بی غیرته خو یی پښته نکوی
داخو خه وو چی ماته سنبل زنګ وواهه چی تور پیکی ترور
بیماره ده او امجد ته ووایی چی راشی
ما ورته وویل:وس څنګه ده ویل یی خه ده خو دومره ولی
بی غوره یی یاره
اوته څه کار لری دلته چی یوه انا دی ده هغه دی هم له یاده
وزی .
خجالته شوم ورته غاره می ورکړه افرین والا دننگر هار نه
بی زمانیا کابل ته رارسولی وه
ما ورته وویل:دacha راوسته ویل یی کاكا می راتلو هغه ته
می وویل :هغی راوسته خه دی چی سنبل پر وخت خبر
راکړ .
اوستا شماره ولی بنده ده
دموبایل بتن چی می کیکارله ریشتیا هم ګول و

. چيرته بيترى به يى خو حيدلى وه
سنبل ورسره نه وه راغلى خو سنبل او شاهد ته مى زره
. دعakanى وكرى

. ماته دشاهد په شان يار بيا لاس ته نه راته
ويل يى گوره امجه سرى چى خپل كور پريزدى
ما ورنه وويل: صبر صبر صبر بيا مى خبره له ياده وزى
. تاسره ثنا مينه لرى خو ته يى پىتنى هم نكوى اخر ولى
ويل يى: ياره پريزده داخرى هغه تاندى اوريدلى
. ژوند خو ديارانو سره خوند كوى
پريزده دجانان په مور دى بوره شى
داسى يارانى ماته پيرى پيدا كىزى ياره خو زما دلاسه نه
. كىزى

اونه مى هم داضمير منى چى دچا دخور او لور سره دى
. ناروا اريکى وساتم

داوخت داكتير راغى ويل يى: مريض ته يوه ستن دزرو روپو
. لگى

ما شاهد ته وويل: ياره دومره پيسى خو ماسره نشته
ويل يى خوله بنده كه گوستاخه يوازى ستانيا خه مريضه ده

. زما هم دنيا نه کمه نده
وه ته خو زما ورور يى ياره دورونو تر منچ داحسابونه چا
کري.

. پوره پنخوس ستنى يى ورتە وکېلى
. دنيا مى ديره موده هسپتال كى تىرە شوھ
زما او دشاهد هم بل كار نه وو شېھ او ورخ به خپلى نيا ته
. هسپتال كى ناست و
. خالى پوهنتون ته به تلو نور به مو ورخ همدلته وه
اباسين هم رانه پاتى وو هغوي ملگرتىا كوله خو دخوشحاله
. ورخى دغم دورخى ملگرى نه وو

. ريشتىا هم چى دغم دورخى ملگرى دير كم وى
شاهد زما انا خپل كور ته بوتلە او لكه دمور خدمت به يى
. كولو

. دواره به دپوهنتون نه وروستە ورتللو
. حال احوال به مو يى اخىستە
نيا مى دير لىك وخت كە ديره تازه شوھ
. شاهد به ورتە تازه فروت دخوراک هر ڭه راول
حىكە نو هغە هم خوشحالە وه

یوه ورخ چى پوهنتون رخصت شو يوي انجلى راته ورقه
راورله خه يى پكى ليكلى و
ويل يى دمهربانى له مخى داورقه كه مو شاهد ته ورکره
سخته زياته به خوشحاله سم
ما ورقه شاهد ته يوره خو هغى ورقه خيرى كره ماته يى هم
توند الفاظ استعمال كېل
زه كيناستم په زنگنو مى سر كينبود راپسى راغى ويل
يى: گوره ياره تاته خه معلومه ده
زه چا سره داسى اريکى نه پالم ته نو ولى تر ما داسى
كاغذونه رارسوى
خه پوهيرى چى پدى زه خفه كېرم
هماغى انجلى په سبا بيا كاغذ راكوو خو ما ورته
وويل: وبخى ددى تر مخه چى هغه ورقه خيرى كرى زه به
يى خيرى كرم
ويل يى تاسى دواره ملگرى دومره خپلى حوانى ته مغوروه
ياست ته به وايى چى هيچوك هم داسى حوانى نلرى
ننگر هار پوهنتون کى خو خه فارسى وانان کم ندى هغوى
ستاسي نه په سل چنده خه دى
هغه مغورو هلك ملگرى ته دى و وايه چى كه زه دى ازار

. کرم قسم په خدای که بیا خه ورخ وگوری
. سلگی یې وھلی او ولاړه زه حیران شوم
چې خدای دی مور داسی بلا سره نه اړوی ګنی دی سره به
. بیا خه کوي

شاهد ورسره خبری لا ندی کړی او داوايی چې ازار به
ورته وکم

دی کی نو دشاهد غریب څه قصور دی هغه خو دانجونو
سره خبری ددی لپاره نکوی چې پاک دامنی انسان دی خو
داخلک ورته مغوروه وايی او دگناهګار تاپه پری لګوی
. ددی ورخی په سبا چې صنف ته راغلو

هماغه انجلی چې پرون یې ماته خطراکوو دشاهد لپاره هغه
. یو بدرنګه فارسیوان سره ناسته وه
خو بدرنګه فارسیوان لوفر وو صنف کې به یې سګرت
وهل

. په هيچا یې هم رايه نه وھله
ماته شاهد وویل : هلکه هغه بله ورخ درته همدی انجلی خط
درکړی ووکنا
ما ورته وویل: هو
ویل یې وس یې وگوره زما ددغی کار دلاسه دبنځو دذات نه

. نفرت دی

بنه غوارم چى هىخ بنخه ولرم اوژوند ورسره وکرم

ما ورته وویل: یاره بلا ورپسی رازه چى خو ما او شاهد په
بیکو تکالو روان وو کور ته
اباسین دوى هم راسره خه گپ شپ مو جور وو
یو وخت کی یو خو نفر را وتل تول یی یو دم خو سوکان
کش کرو

چى را وریدم گورم هماعه فارسیوان و
شاهد نو خپل فایت شروع کر

خو بی سخت وو هلم
زه یو عادی سری و م په ژوند کی می کله هم جنگ نه وو
کری

خو نن می باید خپل ھان را پورته کری واى
حکه نو مقابل طرف هم و هل و خورل مور هم خو اخر کی
خلک را غلل او خلاص یی کرلو

داوردو سنو والا فارسیوان شاهد ته گوته خو حوله
شاهد هم پیکی دمخ نه و چت کر
لاس یی ورته و خو حولو چى نور دی دلتە و نه وینم

. زموږ پښتو پوری یې ریشخند هم وواهه
. اوولارل دس با لپاره مو پلان جوړ کړ
. چې نن خو دوی برید وکړ
. بايد سبا پری مور برید وکړو
خو ددی پته راته نه وه چې څومره لوی مشکل به تری
جوړینۍ

. دس با لپاره مو وسلی هم پیدا کړي
شاهد ويں چې جنګ کې د ګوتی خوزولو معنا داده چې سبا به
کورو

. ماسره یې خه تمرين وکړ
دا شپه مې ټوله کلپ کې تیره کړه
پوهنتون ته چې ور غلو

. اصلاحه یې پوهنتون کې نه پريښوده
شاهد ويں : پار انو دا کار ماته پريګدي انشالله
زه جو نباسم

ور غلم سیکورتی ګارد ته یې زرگونی جیب کې کیښود ګارد
یو ته هم ونه ويں چې تالاشي راکړي
نیغ ننوتو استاذ لګيا وو درس یې ورکولو مور هم خپلو

. څوکیو ته ځانونه ورسول
وس نو خالی مور بھانه غوبنټه خو دساعت تر اخره پوري
. بھانه پیدا نشوه

اخر کی یو فارسیوان گوته پورته کړه ویل بی: استاذ
د 37 هفت ماندی

. سیده ورپسی شاهد ورپاسیده
ورته ویل : استاذ باندی دانتقاد کولو حق تاسی
. فارسیوانانو ته چا درکړ
دغتو څنو والا فارسیوان راپاڅید

عقی توب یی کاوه شاهد ته یی خوله رانږدی کړه تر خو یی
. مرال ورخراب کړی

. شاهد یو ټینګ سوک پدا خوله وواهه
هغی خوانه فارسیوانان په شاهد راګلل دی خوانه پښتانه په
فارسیوانانو ورغلل نور پوهنتون چې وکتل زمور پوهنځی
کی جګړه ده نو دخلاصی لپاره راګلل خو هر نفر همدی ته
په تمه وو چې کله به جنګ کېږي هماګه وو چې تول
. پوهنتون ونبنته

. زمور ملګرو ډزی وکړی
خو زما دومره زړه نه وو

. غت جنگ و شو

خو فارسيونان مو پخپل کار پخيمانه کرل.

مخامخ جنگ مو خه په نره وکر

پير تلفات يى لرل ددى قيصه ټول افغانستان کي بيا مشهوره

. شوه کيداي شي تر تاسي هم رسيدلى وي

. دهغى نه وروستو موبن سره فارسيوانانو چير پنج ونکر

بس يورقم مو پوهتون ختم کر

ما او شاهد به لکه دورونو ژوند تير اوه

شاهد راته کابل کي دکار زمينه برابره کره ما به هم کار کاوه

. او شاهد به دپلار ګتلی ته ناست وو

پلار چي به يى څه ګتل هغه به يى خورل.

پوهنتون مو ختم کر

دشاهد پلار شاهد او ماته قوى واسطه پیداکړه او د کابل په

صحت عامه کي يى د عاجل خونی او د عملیات وات کښي يى

ونیولو

په لګ وخت کي پير و خلکو و پیژندلو خلکو به راباندي

د خپل ځان نه زيات باور درلود

د پيسو رو غتونونه پير وو خو چي په طبیب دچا باور

. او اعتماد نه وي تر هغى څوک نه ورزى

موبن نوم ځکه لږ وخت کي زيات مشهور سو

. چى ما او شاهد بە پە گەھە عمليات تە تللو
او نە پوهىزم زە چى بە هە وخت دشاد سرە يو ئاي شوم
نو ماتە بە حان دېر قوى معلومىدە حكە نۇ زمۇن طاقت
ددوو نفو وو
او فکر او زەرە مو يو وو
ھە كله چى يو نفر ددوو كسانو طاقت ولرى نۇ دېر ۋە
كولاي شي
مۇن ھە كت مت همداسى وو
. نۇ حكە بە دېر و كمو ھايونو كى پاتى راتللو
ھە ورخ سهار شپە هە وخت چى بە زنگ راغى مۇن بە
حان عمليات تە وررساوه
نيا مى ھە دېرە خوشحالە وو
دشاد دوى پە كور كى دشاد يو پلاز و
مۇر بى دشاد پە راولو كى خېل روح حق تە سپارلى وو
زما دنيا سرە ھە شاد خوشحالە وو ھە بى پلاز حكە دشاد
پلاز كور كى ھە يو مشر پيدا شو
او مشران خوخلە پخېل كور كى لە خدايە غوارى
دشاد پلاز سمارت سېرى وو

. شنى غتى سترکى سپينه څهره توره گيره يى ووه
. دشاهد پلار پخپله داطلاعاتو او ګلتور ريس وو
حکه نوواسطه يى هم ډبله ووه
دوروئونه يوه ورڅ شاهد ماسره روان وو روغتون ته نيا مى
راته زنگ وواهه ويلى يى امجهه بچيې چى راتلى ځان سره
لګ څه سودا راورد
سمبل راروانه ده کابل ته
ما ورته وويلى: څه ابى سمبول په کابل کى څه کوي
. ويلى يى هو هغه رازى
فکر کى ولاړم چى دسمبل به څه کار وي
. چى موږ کره رازى
. لس ثانیي به نه وى تیرى چى شاهد ته زنگ راغى
شاهد چى وکوت نمبر نا پیڙانده وو
دموبایل لوډ سپیکر يى غور ته نږدی کړ
. دسلام اواز راغى
شاهد ورته جواب ورکړ و عليکم سلام تاسى شه یاست ورور
مقابل طرف نه خبر راغى چى تاسى شاهد یاست شاهد ورته
وويلى هو
ولي څه خبره ده ويلى يى چى دلته موږ دکابل سیند په خواکى

. يو زخمی مینتلى

چى تېپ يې دېير سخت دى زخمى ويل چى زمور موبایل کى
دشاهد نمبر ته زنگ ووهى اونور بى هوشه شوى دى
موبایل مو چى يې خلاص كې تاسى ته مى زنگ وواھە
. شاهد حیران شو چى دابە څوک وى
خوزه پوه سوم چى دشاهد پلار چا د کوم راپور په سر
. ويشتى دى

امكان کومى رسنى ته به يې دتر هگریزى ډلى راپور
ورکاوە

شاهد مى ئان سره سیده تېكسى ته پورته كې
او دکابل سیند په لورى رهى سو

خو چى قسمت خراب شي هر څه بیا درته بر عکس کېرى
. د تېكسى مخکى دواړه نفر غله وو

څه چى راسره جيپ کى وو تول يې رانه د توفنگچى په زور
. واخیستل

په پېښو مو تر کابل سیندې پورى ئان ورساوه چى ومو کوت
. د شاهد پلار ژوندى وو

داوبو نه يې راوباسلى وو تپونه يې ورتە تېلى وو
شاهد دشاوخوا خلکو نه موبایل وخیست رو غتون ته يې

. تيليفون وکړ.

. ما دغنى کاكا تپونه مساج کول

په لبر وخت کي امبولنس راورسيد غنى کاكا مو ورپورته کر
ورسره کيناستو اکسيجن مو ورته ولګولو

خه وو تپونه يې تېل شوي و

غنى کاكا داسى توبونه وهل لکه ديو پسه د وجود نه چې ساه
وزي.

روغتون ته ورسيدلو په تيز سرعت سره مو يې تذکره روانه
کړي وه

تولو خلکو مور ته راکتل چې دا به څوک وي چې دومره
مشهور ډاکټرانو روان کړي دی پخپله اوتر خپل واته يې
رسوي.

دشاهد رنګ تک سور اوږيدلى و پلار يې هیڅکله يې هم
dasi دبى وسى په حالت کي نه وو ليدلی دشاهد دسترگو نه
دپلار په مخ يې يوه اوځکه تویه شوه

پلار چې دخپل زوي حالات وکتل نو ځان يې لګ څه قابو
کړ.

شاهد دداسي مصيبنونو پر وړاندی دير وړوکۍ زړه درلود

حکه چی نه یی وو لیدلی ریشتیا هم چی دپلار په شتون کی

. زوي باچاوي

. شاهد هم تول عمر دپاچاهی ژوند تیر کړي وو

. حکه یی داسی سختی اوس نشوه ز غملای

په لب وخت کی تر عملیات خونی ورسیدلو مور دعملیات

. تول لوازم واچول

خو شاهد ماته وویل :ته کار مه لره زه به پير په احتیاط ورنه

. گولی وباسم

. تر خو پلار می وژغورم

شاهد چی ورنژدی شو بېرته راشاته شو یو دم یی په ژرا کی

وویل :امجد وروره زه بېریزیم هڅی نه خپل پلار راخخه

. مرنسي

. خیر دی ته راسره مرسته وکړه

ماته هلتہ ددی خبری معلومات وسول چی مور دنورو خلکو

خیته خومره په بی پروایی خیرله او خه رقم به مو انسانان

زخمی کول .

خو مور به بی پروایی زیاته کوله ددی فکر به نه وو چی

. انسان مر نشی ھکه زمور پخپل ھان خه پوره باور وو
آخر دکابل پوهنتون نه چی کوم ڈاکتران خلاص شوی وی
اوبيا په تول خار کي دومره شهرت ولري ولی به نه پوهېزى
. .

. خو شاهد دخپل پلار دعمليات په وخت کي بى پخپل ھان تول
. باور ختم شو

. چاره او قېچى بى مانه راکرە

. خو زما هم دوسى نه پوره نه وھ

. ھکه چى غنى کاكا ماته هم دپلاره کم نه وو
زمور يو څه وخت په همدی لانجه وھ چى غنى کاكا توپونه
. شروع کړل

. شاهد خپله ورکى لګيا شو

. گوتى بى رېيدلى مردکى بى په نوسى کي نشو ران يولى
مردکى ورنه تيله شو! او دشاهد پلار غنى کاكا خپل روح حق
® ته وسپاره

دشاهد سترگى کريغى وپرسيدلى خوله بى واژه پاتى شوھ
خهره بى دعاجزى اخري حد ته ورسيدله شانه روان شو
. شانتى تذكره کي مخامخ پريوت

ما ورمنده کره خپى مى ورته وموخلی نرسانو ته مى غږ

وکر چى او به راوري

او به چى مى ورتە پە مخ وپاشلى شاھد را پاسيد سر يى زما
تىر پورى كلك وموبلولو دبى وسى داخىرى حىزرا يى
و كره.

ددرد حىزرا پە هر انسان تأثير لرى

. زما هم دستركۇ نه بى درىغە او بىنىكى توپى شولى
ما داھالات لېدىلى وو

. حكە دشاھد پە حالت زمانە هيچۈك هم بىر خە نه پوهىدە
نرسانو دغنى كاكا جسد دعمليات خونى نه راوباسلو
او مردە خانى تە يى بوتلۇ

دغنى كاكا پە جنازە كى زياتو خلکو گۈون وکر . زما ماما هم
رااغى.

هر كله چى مو جسد كور تە ويورۇ نۇنیا مى ورتە سخت
وژرل.

زمانیا او مادشاھد دوى پە كور كى پورە پنھە كاله تىر كرى
وو.

. پە كور كى دنيا سره مى سمبىل هم ناستە وە
اوف خدائى خبر پە داسى وخت كى دى بلا دلتە چە كول
خو دشاھد دوى بىر زيات خپلowan وو ماما زامن كاكاگان او

دتره زامن حکه خویی نو کور هم دک وو
شاهد دیوی تیزی په سر په زنگنو سر ایخی وو
زه ورسه څنګ کی کیناستم ورته ومی ویل: خلک وایی چی
مری ننګرها ره ویوسو اوکه همدلتہ کابل کی بی خخ کرو
سر بی دزنگنو راوچت کړ سری ستړگی بی له اوخکو دکی
وی.

دګریوان نه بی ونیولم یو کلکه سپیره بی په دامخ وو هلم
ویل بی وسہ پوری دی بی په کور کی ډوډی خورله ټول عمر
چی دی دچانمک خورلی ته هغی ته وس مری وایی
ما سر تیت ونیولو دیو څه ځنډ څخه وروسته بی وویل پلار
می وصیت کړی وو ما ننګرها ره یوسی
او هلتہ می خاورو ته وسپاری
شاهد ریشتیا هم دیر خفه وو زه هم پوه شوم چی خبره بی
دېیر خفگان نه دخولی څخه راوطه
حکه می ورته څه ونه ویل
دغنى کاكا جسد مو ننګرها ره یورو هلتہ مو خاورو ته
وسپارلو شاهد په ذهنی رنځ اخته شو
هر وخت کی به بی فکر کولو چی دی دخپل پلار قاتل پخپله
دی

ما به چی هر څومره تسلی ورکړه بیایی هم نه منله
یوازی ژوند ورته خه برینیده
خو په یوازی توب کی بی ځان خواره
ماسره بی هم رویه بیخی تغیره شوه
روغتون کی چی به عملیات ته ودرید نو
لاسونو به بی لرزه پیل کړه خوله به پری راماته شوه اخر به
بی ماته وسائل راکړل پخپله به په ډکو سترګو له عملیات
خونی ووت

یوڅه وخت می ځان سره روغتون ته بوته خو وروسته بیا
راسره نته ویل به بی چی روغتون ته نور زه نشم تلای
هلته زه فکر کووم لکه ټول وسائل هره قیچی هر کت او هر
اسپنج ماته بنکنحل کوي

بیابه زه یوازی روغتون ته تلم
يو څه وخت تیر شو خو یوه شپه بی ماته زنګ وواهه چی
کابل کی باغ وحش خوا کی یو هوتل دی هلته راشه کار
درسره لرم

زه په نیمه شپه روان شوم واوره وریده
نیم ساعت کی تر باغ وحش پوری ورسیدم
خواکی بی یو لوی هوتل وو

بې بىپىنۇ پۇخلى سوی وو
زە سختى تې نىولى وم
. خۇ دشاھد لپارە را غلۇم
دۇننە پە هوتىل كى شاھد ناست وو قىلۇن بى پە مىز اىيىنى وو
. كۇتۇنە بى ورخخە كول
چى زە بى وكتىم نىغۇ راولار سو
وپىل بى يارە پە موقة دى كىر كرم ھەھە
مەخامخ ورتە پە چوکى كېنىناسىتم خە وو هوتىل ھە كرم وو
ماورتە وپىل :خا اول خۇ راتە دا ووايە چى پدى بلا دىخە
وخت نە را اورىدىلى بى
وپى خىدل ھەھەھە
وپىل بى: يارە دا خۇ زە داپنەھە كالە كىرى چى ٿىبىم
ماورتە وپىل نۇ مانە دى ولى داخېرە پتە كەرى وە
. وپىل بى يارە تاتە پتە دە داخىز دەكتى نە تاوان زيات لرى
زە خۇ پە دى بلا هەخى ھەم اورىدىلى يە
تە مى پرى ولى را ارولاي واي
خا اصلى خېرى تە به راشو
يارە زە غوارم لار شم انگلستان تە كاكا مى راپسى ويزە
رالىكلى

. ماورته وویل: یاره داشه وایی ته چی زی نوزه به څه کووم
داخو به پیره سخته شی
ویل یی یارو: امکان لری قسمت به زموږ یو ځایتوب تر
همدی ځایه غوبنټو
وس باید مون یوازی شو
ما ورته وویل نه یاره نو ستا څه مشکل دی چی ته زی دلته
خوتاته هر څه رسپری کنه
خلک خو چی هغی ملکونو ته زی ددی لپاره زی چی پیسی
وګټي او خپله کورنی وساتی
نو ستا کورنی خو مون یو شکر مون ته خو هر څه رارسی
ویل یی بس یاره ددی وطن هر ګټه هر ونه او هر سرک
راته داسی بنکاری لکه بنکنzel چی راته کوي
ما په دی بی ننګه خار کی خپل پلار دلاسه ورکړی
او دخپله لاسه می مړ شوی دی
نور نو نه غواړم چی ته راسره پعذاب شی امجده یارو بننې
کوه بازی وخت کی انسان ددرد لامله خپله خوبه
ملګرتیا هیروی

که څه داسی خبره می له خولی څخه و تی وی چی ته پری
. خفه سوی وی نو بیننه کوه
. زه به انشالله دسی شنبی په ورځ حم
ما ورته وویل: نو یاره پدی اخیری شپو کی خو کور ته راشه
. کنه زمانیا دی ډیر یادوی ویل یی
، ابی به زما عمه کره راولی هلتہ به یی وګورم
زه نه غواړم چی هغی کور ته بیا لار شم هغی کور کی زما
. پلار ماته مخی ته مخی ته کېږي
ماورته وویل: سمه ده ضرور به یی درولم پخیر
لا هم واوره وریده زه راروان شوم خپل کور ته راغلم
. دنیا می سخته تبه وه
په منده لارم دواخانی نه می څه درمل راول
درمل یی و خورل خوب پری غلبه و کره
. زه هم لارم خپل څای کلاری بیده سوم
سهار وختی می خپل لمونج ادا کړ نور نو خپله برستن کی
بنوتم سوچونو په مخه واخیستم چی دابه څنګه کېږي
ایا شاهد به په بھر کی خوشحال وی کنه همداسی سل اوزر
رقم فکرونه می ذهن ته راتلل
دنهار رنگانی چی په هری خواری سوی زه را پاسیدم

تر خو کرکی خلاسی کم او نیا می یخه هوا تنفس کری
نیا می غبر را وکر امجدہ بچیه دیخوارا شه
چی ور غلم نیا می په بد حال وه
خه بی ویلی نشو خو ماته بی وویل: غیر کی می کلکه و نیسه
.

تر خو په ارام سره ساه ور کم
کا همداسی و کرل
نیا ته می وویل گوره ابی زه به تا هندوستان ته بوزم پاکستان
ته به لار شو نورو ملکونو ته بدی بوزم تر خو ستا تداوی
وکری
زه به دخپل سر بازی ولگوم مگر تاته به خوشحالی دروبینم
.

ویل بی نه بچیه بس زماژوند به قدرت تر همدی زایه لیکلی
وو.

موبایل می راو اخیست شاهد ته می زنگ و واوه
چیدا خبره می ورته و کره
دشاهد نه لودن غلط شو

ویل بی یاره خو تا به بیگاه کاته ویلی وای کنه
زه درخم ته هغومره پام پری کوه

ماسره کور کی تول و سایل موجود وو
خونیا می پرینبندم چی ورتہ پی ولگوم

ویل بی مرگ راباندی نور مه سختوه پریده چی په هدمومره
درد کی مره شم
ما ورنه دواړه لاسونه تاو کړ
زاری می ورتہ وکړی چی ابی یوازی می مه پرېزده
نیا می په غیر کی سر ایښی وو
یو څو ددرد نه ډکی سلګی بی وو هله
او خپل روح بی حق ته وسپاره

انا اللہ وانا الیه راجعون
دومره درد رابندی تیر شو چی تاسی بی نشی تصور کولای

ماته دشاهد ددرد اندازه وشوه
حکه ددومره نبردی انسان دلاسه ورکول ډیر زیات درد لری
شاهد بیخی خراب شو په نشو واورید بهر ته تگ هم ورڅه
پاتی شو

هر وخت به په ساقی خانو او بالا خانو کی گرخیده
خو بیابه یی هم راته ویل یاره هیچ خوشحالی نلرم

.
زه هم درد په سمندر کی ترپینو دوب و م
حکه نیا می هم راخخه ولاره او دزره یار می بیخی خه ندی

.
کور کی یوازی ژوند راته خوند نه راکاوه
اباسین ته می وویل: هغی ویل یاره رو غتون کی که واوسو
. هغه به خه وی

ساعت به مو هم تیر وی او بل ددی نه به هم بی غمه بی چی
هله زنگ راغی او عملیات دی تیار به هملته یو چی عملیات
وو ورزی به ما ورسه په همدی خبره فیصله وکره
خه وو ژوند تیریدی

دورخونه یوه ورخ شاهد زنگ را وواهه چی کور ته راشه
کار در سره لرم

ما داباسین نه اجازه واخیسته ور غلم
په منده می ھان کور ته ورساوه
هر کله چی په دروازه ورنوتم نو کور کی می پوری شاهد
ناست دی

سنگ کی یی سنبل ناسته وہ
راته ویی ویل: وروره زه په ژوند کی درنه یو خواهش لرم
ماورتہ وویل څه

ویل یی ته به سنبل سره واده کوی
زه دسنبل خواته ور غلم
. په تور پیکی می ورته لاس کش کړ
شاهد ته می وویل سمه ده
خو ولی
ویل یی ولی ملی پریزدہ
داراته ووایه واده ورسره کوی کنه
او دسنبل مور پلار
ویل یی هغوي نشه سنبل صرف یو کاکا لري هغه ماته
را پریزدہ
ما وویل سمه ده نو
. په هفتہ کی دننه دواده مراسم برابر شول
. واده نو دشاهد خپلوانو خه ګرم کړ
پوره پنځه ورځی یی سیل وکړ
. زه خپله دسیل سخت مخالف وم
خو په خپلوانو می وس نه رسیده

زما او دسنبل دمینی نه ڈک ڙوند شروع سو
زه به سهار دناشتی نه وروسته رو غتون ته تلم
اوڊشپی به راتلم
وس نو زموږ ڙوند په تول برابر شو

خو امکان لری دقیقہ به راباندی داخوشحالی نه وه پیروز و
یوه ورخ کی په کور دری زلمی رانوتل
شاھد شاھد بی ویل
ماورتہ وویل ولی په شاھد ٿه شوی
ویل بی شاھد ٿان وڙنہ وکړه
ماورتہ وویل: دا خه وايی ویل بی هو
په خو دقیقو کی پولیس زما تر کوره را اور سیدل زما لاسونه
بی وترل او زندان ته بی بوتل
داوه زما دستړی ڙوند قیصہ بناغلی جنرال صاحب
جنرال صاب په ستړگو کی اوښکی ڏند شوی
ویل بی خا نوئکه تا داخو ورخی زه پرلپسی په بندی خونه
کی دخگان حالت کی وینم
زماسر و خرید
خفگان نو ٿای نه راکوی

زما يار اوخان وژنه داسى انسان چى تول عمر يى درسە
تىر كېرى وي
هغە ولاپ.
زه يى خالى وس تصویران گورم او خپله مىنە پرى ماتوم

.
كاش هاغە مغۇرە ھلک يو ھل بىا مغۇرە شۇى واى چى
دژوند نه يى خوند اخىستى واى
زه يى خوشى كرم
كور تە لارم حالات مى خراب وو سنبل ھم خفە وھ
وپيل يى تە خوبە ئان نه وژنى كە
ما ورتە وپيل :زه خە دوست نه يەم ملگرى مى ئان لە غە
ووژلو ماھم بايد دەھى پسى ئان وژلى واى سنبل وپيل:نه
. ملگرى دى كمزورى وو
چى غە تە يى ئان تسلیم كە
اوبل شاهد كە ستا مرگ غوبىتلای نو ستا وادە يى ولى
. ماسره راكوى
زه پوه شوم چى شاهد غوبىتل زه ژوند و كرم
ئىكە يى لومرى زما وادە دسنبل سره و كرم
او وروستە هغە ولاپ خو دژوند تول خوندونە يى لە ئان

سره یورل
پای

راتلونکی برخه پیرز

سیدادریس سادات

وکر چى او به راوري

او به چى مى ورتە پە مخ وپاشلى شاھد را پاسيد سر يى زما
تىر پورى كلك وموبلولو دبى وسى داخىرى حىزرا يى
و كره.

ددرد حىزرا پە هر انسان تأثير لرى

. زما هم دستركۇ نه بى درىغە او بىنىكى توپى شولى
ما داھالات لېدىلى وو

. حكە دشاھد پە حالت زمانە هيچۈك هم بىر خە نه پوهىدە
نرسانو دغنى كاكا جسد دعمليات خونى نه راوباسلو
او مردە خانى تە يى بو تللو

دغنى كاكا پە جنازە كى زياتو خلکو گۈون وکر . زما ماما هم
رااغى.

هر كله چى مو جسد كور تە ويورۇ نۇنیا مى ورتە سخت
وژرل.

زمانیا او مادشاھد دوى پە كور كى پورە پنھە كاله تىر كرى
وو.

. پە كور كى دنيا سره مى سمبىل هم ناستە وە
اوف خدائى خبر پە داسى وخت كى دى بلا دلتە چە كول
خو دشاھد دوى بىر زيات خپلowan وو ماما زامن كاكاگان او

. دتره زامن حکه خویی نو کور هم ډک وو
شاهد دیوی تیزی په سر په زنگنو سر ایخی وو
زه ورسه څنګ کی کیناستم ورته ومی ویل: خلک وایی چی
مړی ننګرها رتہ ویوسو اوکه همداړله کابل کی بی خخ کرو
سر بی دزنگنو راوچت کړ سری ستړگی بی له اوڅکو ډکی
وی.

. دګریوان نه بی ونیولم یو ګلکه سپیره بی په دامخ وو هلم
ویل بی وسه پوری دی بی په کور کی ډوډی خورله ټول عمر
چی دی ډچانمک خورلی ته هغی ته وس مړی وایی
ما سر تیت ونیولو دیو څه ځنډ څخه وروسته بی وویل پلار
می وصیت کړی وو ما ننګرها رتہ یوسی
او هاته می خاورو ته وسپاری
تر راتلونکی برخی پوری شه وخت

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library